

[Aksel Larsen.]

ninger, og her står der på side 9 — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Rummet skal indrettes, så det med kort varsel kan tages i brug som beskyttelsesrum. Jo mere der foretages i dag, desto færre problemer i farens stund.“

Hvis det ikke er en opfordring til at gå i gang i dag, ved jeg ikke, hvad det er; men jeg må altså tro på, at man ikke skal tage hensyn til den slags ting, der står i pjecen, for den højtærede indenrigsminister siger, at meningen er skam ikke, at man skal gøre det i dag. Hvis denne ministerielle definition af civilforsvarets anvisninger er rigtig, er jeg sådan set lidt mere rolig, for jeg har jo tænkt noget over denne pjece, hvor det i tekst og tegninger illustreres, hvorledes man ved hjælp af sandsække skal opbygge beskyttelsesrum i enfamiliehus. Jeg har i den højtidelige anledning undersøgt, hvor mange enfamiliehus der er i hovedstaden; der er 78 080 p. t. Derudover er der et antal tofamiliehus, jeg ikke kender. Vi holder os til enfamiliehus, og hvis man dér skulle bygge beskyttelsesrum efter de her givne anvisninger, skulle man, så vidt jeg kan regne det ud, bruge så meget som godt 5 mill. t sand og formentlig 500 mill. sække. Nu forstår jeg altså, at det ikke er noget, der skal tages så alvorligt, det er ikke noget, der skal gøres hverken i dag eller i en nær fremtid, for ellers måtte man nok spørge: har civilforsvaret undersøgt, hvorvidt der er transportmuligheder nok i dette land til blot i løbet af et års tid at skaffe så meget sand ind til hovedstaden, og har man jute nok, eller kan man i løbet af et års tid indføre så meget jute, at man kan stille 500 mill. sække til rådighed til formålet?

Jeg siger dette, fordi begge pjecer giver mig det indtryk, at de nok er udarbejdet som muligvis nyttige, teoretiske anvisninger, men man har ikke syslet tilstrækkeligt med spørgsmålet om, hvorledes disse anvisninger skal kunne omsættes til virkeligheden, og det er i hvert tilfælde en af de kritiske bemærkninger, jeg har. Den højtærede minister vil nok være opmærksom på, at jeg ikke her har gjort mig til talsmand for al den kritik, der er kommet frem i pressen i anledning af pjecen „Hvis krigen kommer“, men det betyder naturligvis ikke, at jeg ubetinget tager afstand fra denne kritik;

jeg ønsker kun at drage det frem, som jeg synes er særlig bemærkelsesværdigt, idet jeg går ud fra, at den højtærede minister og de myndigheder, der er ham underlagt, i øvrigt er opmærksom på al den kritik, der er kommet frem.

I forbindelse med det, jeg nu har sagt, må jeg også sige et par ord om evakueringen. Her siger den højtærede minister, at den har man planlagt, dog er planlægningen for hovedstaden ikke færdig, politiet har ikke kunnet klare det. Man spekulerer så nu på, hvorledes man skal få denne planlægning gjort færdig. Det er på sin vis igen en beroligelse for mig, for jeg ved, hvorledes planlægningen var for en halv snes år siden. Da skulle man tage spurvognen ud til endestationen, Husum, Lyngbyvej og andre steder, og dér ville man så få anvisning på, hvorledes man fortrinsvis til fods skulle begive sig videre til opsamlingsstederne. Det kunne muligvis, i tilfælde af at man skulle foretage en evakuering med meget kort varsel, blive meget vanskeligt at gennemføre det på den måde, det var ikke helt sikkert, at der var elektricitet, så spurvognene kunne køre, og skulle befolkningen på Amager evakueres, kunne det jo godt være, at forbindelserne over havnen var afbrudt, men jeg forstår, at det bygger man ikke på mere, og at planlægningen for evakuering af hovedstaden ikke er færdig.

Når det er tilfældet, synes jeg imidlertid, det er forkert, at der i denne pjece „Hvis krigen kommer“ står om evakuering, at evakuering af alle større byer er forberedt og i givet fald vil kunne gennemføres i en truende situation. Det er altså ikke rigtig hvad der står i pjecen. Evakueringen af hovedstaden er ikke forberedt, planlægningen er ikke færdig. Når der gives den slags oplysninger, som ikke helt stemmer, må den højtærede minister give mig ret i, at så bliver befolkningens tillid til det, der i øvrigt står i pjecen, ganske betydeligt svækket.

Ja, den højtærede statsminister siger, at rådene er af reel værdi, men det betyder naturligvis ikke, at enhver, der følger dem, ubetinget vil overleve, selv i bedste tilfælde, men den, der følger rådene, har en større chance end andre for at overleve, og ministeren føjer til, at regeringen ikke regner med, at Danmark vil blive direkte